

Ἐρ' ἡμῶν ἡ φιλοσοφία, ἀφ' οὗ κατεφρόνησε ἐπὶ πο-
 λὺν χρόνον τὴν παράδοσιν καὶ τὸ κράτος τῶν διδασκάλων,
 πᾶσι δὲ βιασθεῖς εἰς αὐτὰ ὡς ἀπόδειξιν καὶ ἐπιχει-
 ρήματα. Εἶθε νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς ἄλλον σκόπελον
 ῥομμένη, οὕτως εἰπεῖν, ἑαυτὴν, οὕτε νὰ μετακίωσῃ
 λαμπρὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε γεν-
 ῆς συνέλαβε καὶ ἐνεψύχωσε.

ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ.

Ἐκ τῶν διαφόρων προϊόντων τῆς φύσεως φαίνεται
 τὸ κοράλλιον λόγου τινὸς ἄξιον. Διότι ἀνεκάθεν
 μεταχειρίσθησαν οἱ ἄνθρωποι ποτὲ μὲν ὡς κόσμη-
 ποτὲ δὲ ὡς πολυτίμῳ τινι πέτρῳ, εἰς τὴν ὁ-
 ποίαν καὶ ἀπέδιδον θαυματοουργοὺς ἐνεργείας. Οἱ Ῥω-
 μαῖοι τὸ ἔφερον ὡς περιήπτον, ἢ φυλακτῆριον ὅθεν
 ἔμαθον καὶ ὄρμους ἐξ αὐτοῦ κατεσκευαζόμενοι εἰς
 τὴν ἀρχαίαν τῶν νεογενῶν διὰ τὰ προφυλάξωσιν
 τὰς νότους. Οἱ Γαλάται ἠγέρπειζον διὰ τοῦ
 κοράλλου τὰ ὄπλα τῶν οἱ δὲ Ἰνδοὶ τὸ τιμῶσιν τόσον
 ὡς τὸν ἄνθρωπον, ὅσον οἱ Εὐρωπαῖοι τοὺς μαργαρίτας.

Ὁ Πλάτων, ὁ Διοσκουρίδης καὶ ἄλλοι φυσιογράφοι τῆς
 ἀρχαίας ἐπιστήμης τῶν γραμμάτων θεώρουν τὸ κοράλλιον
 ὡς ἄνθρωπον ἔχοντα ἴσους καὶ κλάδους, οὐχὶ ὁμοίως καὶ
 οἱ Ῥωμαῖοι ὁ δὲ Marsigli ἰδὼν κατὰ τύχην τῷ 1703
 κοράλλιον ἐξαγόμενον ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ
 ἀντιλήψας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ἀκτινώδη τινα
 μορφήν, ἐξέλαβεν αὐτὰ ὡς ἄνθη, ὅθεν ἐθεώρησε τὸ
 κοράλλιον ὡς φυτὸν. Τὴν γνώμην ταύτην παρεδέχθη-
 νται σχεδὸν πάντες· ἀλλ' ἰατροὶ τῆς Μασσαλιώτης
 σχολῆς λεγόμενος διεταίνετο ὅτι τὸ κοράλλιον ἦτο
 ἄνθος, ἢ μάλλον γέννημα ζωῆς· ἐπειδὴ δὲ οἱ σοφοὶ
 ἀπεινοῦν εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην, καὶ ὁ Ῥωμαιοὺς
 ἰατροὺς αὐτὸς, ἢ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐπεμφεν
 αὐτὸν ἀνθρώπους καὶ μετ' αὐτῶν διαφερόντως τὸν
 ἀγαθὸν Βερναρδόν Jussieu διὰ τὰ πληροφορηθῆσαι
 τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ἐπιτοπίως· πάντες
 ἀποστρέψαντες ἀπέδειξαν ὅτι τὸ κοράλλιον ἔπρεπε
 μεταθῆ ἔκ τῶν φυτῶν εἰς τὰ ζῶα.

Τὸ κοράλλιον φύεται δηλ. γεννᾶται εἰς τὰ θράχη τῆς
 πέτρας ὡς δένδρον ἔχον στέλεχος μόσον καὶ κλάδους
 ἀνασπόμενον δὲ ἐπέκεινα ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ποδός. Ἡ
 ἐπιφανὴς του ἐπιφάνεια καλύπτεται ὑπὸ τύλων, ἢ φυ-
 τῶν, εἰς τὸ κέντρον δὲ αὐτῶν ὑπάρχει κοιλίωμα ὡς
 κεντρικῶν τῆς μελίτσης, ὅπου ἐμφωλεύουσι ζωῶ-
 ντες ἔχοντα περὶ τὸ στόμα ὀκτὼ χηλὰς καὶ λεγόμενα
 ἰσχυρῶν καὶ μὲν πολυπόδες, κοινῶς δὲ γάλα τοῦ
 κοράλλου ὡς φέροντα πραγματικῶς χρώμα λευκότα.
 Ἡ περιεκείμενη τοῦ ζωῦριου τούτου ἐπιφάνεια λέ-
 γεται φλοῖς πολυπόδων, φαίνεται δὲ ὀλιγότερον ἐρυθρὰ
 τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἀρχιεῖται εὐκόλως· τοῦ-
 τῶν δ' ἐνδότερος ἄξων ὑπάρχει σκληρότατος, καὶ
 μεταχειρίζονται εἰς τὰς τέχνας.

Μόνον εἰς τὴν Μεσόγειον ἀγρεύεται τὸ κοράλλιον.
 Χάριν τούτου συνέρχονται εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς
 Σικελίας πλῆθος λέμβων, ἢ δὲ Κυβέρνησις τῆς Ναι-
 πόλεως περιορίζει τὸν τόπον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπι-
 τρέπειται νὰ ζητηθῇ τὸ κοράλλιον ἀπὸ τινων ὁμοῦ ἐτῶν
 ἐξάγεται κοράλλιον καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς
 καὶ ἰδιαίτερώς πλησίον τῆς Ἰσπανίας (Ἀλγερίας).

Τὸ κοράλλιον εὑρίσκεται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θα-
 λάσσης εἰς βάθος 15 ὡς 300 ποδῶν· ἀλλὰ τότε
 ὑπάρχει μικρὸν καὶ ὀλιγότιμον. Ὡς ὄργανον δὲ
 διὰ τὴν ἄγραν τοῦ κοραλλίου μεταχειρίζονται δύο
 μηχανήματα, τὸ μὲν συγκείμενον ἐκ δύο δοκῶν περι-
 στανόντων σχῆμα σταυροῦ, διότι κεῖται ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ
 ἄλλου, φέρουσι δ' ἀμφοτέρω εἰς τὰς ἄκρας τῶν καὶ δίκτυα
 ὡς σάκκους κρεμάμενα, εἰς τὰ ὁποῖα περιπλέκονται οἱ
 κλάδοι τοῦ κοραλλιοφόρου δένδρου, καὶ εἰς ταύτα σύρον-
 ται εἰς τὰ ἄνω ὑπὸ τῶν ἁλίων διὰ τῶν δικτύων.

Χρησιμεῖει ἐνίοτε, ἀλλὰ σπανιώτερον, εἰς τὴν ἄγραν
 τῶν κοραλλίων καὶ ἄλλο ἐργαλεῖον ὑπάρχει δὲ τοῦτο
 εἶδος μεγάλου καὶ σιδηροῦ κοχλιαρίου, ἢ θαυλοῦ τρυ-
 πητήρος φέροντος ὁμοίως ἐνθεν καὶ ἐνθεν δίκτυα διὰ
 τὰ δέχωνται εὐθὺς τοὺς συντριβομένους τοῦ κοραλλίου
 κλάδους. Αὐτὸ δένουσι εἰς τὴν ἄκραν μεγάλης δοκοῦ,
 μεγαλητέρας μάλιστα παρ' αὐτὴν τὴν λέμβον, ὁσάντις
 δὲ τὸ πρῶτον ἐργαλεῖον δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ,
 καταβιβάζουσι (ἀπολύουσι) οἱ ἁλίεις τὴν δοκὴν τοῦ-
 τῆν διὰ σχοινίων, καὶ τὴν περιπλέκουσι μεταξὺ τῶν
 κλάδων, ὅπου τὸ ἄλλο ἐργαλεῖον δὲν ἐδυνήθη νὰ εἰσ-
 χωρήσῃ.

Τὸ χρῶμα τοῦ κοραλλίου λαμπρύνεται καὶ τελειο-
 ποιεῖται διὰ τῆς τεχνικῆς ἐργασίας. Ἐνίοτε ὀχρεῖ
 ὡς ἐκ τῆς πνοῆς τινων ἀνθρώπων, ὅταν φυσήσωσιν ἐπ'
 αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὸ ἐμπόριον διακρίνονται διάφοροι βαθ-
 μοὶ ποιότητος τοῦ κοραλλίου διὰ τῶν ἀκολούθων ὀνο-
 μάτων· ἀφρὸς αἵματος, πρῶτος, δεύτερος, ἄνθος
 αἵματος, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον κτλ.

Τὸ πλεῖστον κοράλλιον πέμπεται εἰς τὴν Ἀσίαν,
 Ἀφρικὴν καὶ Ἀμερικὴν, τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ, μάλι-
 στα δὲ αἱ γυναῖκες, τὸ μεταχειρίζονται πρὸς κοσμη-
 τισμὸν τῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην συνηθίζεται
 ἰακωῶς.

ΑἲΜΑΤΩΣΟΙ ΚΑΙ ΚΛΕΠΤΑΙ.

I.

Σκοτίαν διαλύοντες αἰῶνος ὀλοκλήρου
 Φλέχθητε, δῶρα τῶν Μουσῶν, σπινθῆρες διανοίας
 Καὶ φερέτέ μ' ἐτάζοντα τοὺς χρόνους τῆς δουλείας
 Εἰς τ' ἄγια καὶ ἱερὰ ἐδόθη τῆς Ἡπείρου.
 Χρόνε καὶ Θάνατε, δυὰς ὀλέτειρα τοῦ Κόσμου,
 Ἄλλὰ συγχρόνως καὶ ζωῆς ἀπόβρῆτος αἰτία,
 Ὡ σήμερον ἀνοίξατε πλοῦτον διπλὸν ἐμπρὸς μου,
 Τὰς δέλτους σας τὰς μυστικὰς, τὰ μνήματα τὰ κρύα.